

NĀKOTNE...FAKTI NĀKOTNE...FAKTI

postūmi
Badā mirstošie bērni Āfrikā
Bailes, terorisms
PILSONU KARI STEIGA

Klimatiskās kataklizmas
PASAULE TUVOJAS BEIGU LAIKAM
Arvien biežāk notiek zemestrīces
Naids pret cittautiešiem
Ugunsgrēki

Tas skar katru! Ja vēlaties uzzināt, ko sola rītdiena, lasiet šo brošūru un aizpildiet talonu!

NĀKOTNE BEZ ILŪZIJĀM

Pēdējos gados pasaule ir kļuvusi par liecinieci arvien pieaugošajām katastrofām. Sausums, plūdi, viesuļvētras un zemestrīces nepārtraukti seko citā citai. Tūkstošiem cilvēku iet bojā briesmīgos nelaimes gadījumos jūrā, uz sauszemes un gaisā. Miljoni cieš badu. Daudzas valstis ir bankrotējušasun nespēj samaksāt savus parādus. Kari, tautu nemieri, sacelšanās, pārapdzīvotība un nepārtrauktas ekoloģiskās katastrofas vieš cilvēkos bailes par rītdienu.

Daudzi šie notikumi ir pravietoti Bībelē. (Mat. 24.4.-31.; Lūk.21,25-28.; Atkl.6,12-17.; 16; 17.; 18.)

Dievs vienmēr ir brīdinājis cilvēku pirms soda, kurš nāks pār bezdievīgajiem. (Jes.24,5-20.; 46,9-10.; Am.3,7.; Atkl.1,1.)

PAGĀTNES MĀCĪBA

Dievs paziņoja, piem., Noam, par **ielaijiem plūdiem**, Abramam un Latam - par **pilsētu Sodomas un Gomoras izpostīšanu**, bet Mozum - par **sodībām pār Ēģipti**.

Visi šie notikumi ir pierakstīti kā pamācoši piemēri mums, cilvēkiem. Ar to mums tiek mācīts, ka visi pravietiskie Bībeles brīdinājumi ir precīzi piepildījušies un piepildīsies arī nākotnē. (1.Kor.10,6-12.; 2.Pēt.2,5-9.; Ebr.4,11.)

Pārliecinieši, aicinošie Dieva brīdinājumi mūsdienu paaudzei, ir iekļauti

TRIJI ENĢEĻU VĒSTI,

kurš atrodam Jāņa Atklāsmes grāmatas 14. nodaļā. Šī vēsts ir Dieva aicinājums visiem cilvēkiem pirms Jēzus Kristus otrs atnākšanas, kad Viņš nāks kā Kēniņš un Tiesnesis.

Tas ir pats noiprēnākais brīdinājums visai cilvēcei, kādu vien var atrast Bībelē.

1. "Bistieties Dievu un dodiet Viņam godu, jo ir atnākusi Viņa tiesas stunda; pielūdziet To, kas radījis debesis un zemi, jūru un ūdens avotus."

2. "Kritusi, kritusi lielā Bābele, kas apdzirdījusi visas tautas ar savas netiklības dusmu viņu."

3. "Ja kas pielūdz zvēru vai viņa tēlu un pieņem zīmi uz savas pieres vai rokas, tam būs jādzēr Dieva dusmu viņs neatšķaidīts, kas ielieš Viņa bardzības kausā, un tam būs jācieš mokas ugnī un sērā svēto enģeļu un Jēra priekšā. Un viņu mocību dūmi paceļas augšup mūžu mūžos; un nav miera ne dienu, ne nakti tiem, kas pielūdz zvēru un viņa tēlu un pieņem viņa vārda zīmi." (Atkl.14,6-11.)

Šī vēsts priekš katram personīgi ir dzīvības jautājums! Kā mēs varam izbēgt no pieminētā zvēra, viņa tēla, viņa zīmes pieņemšanas, ja mēs neko nezinām par šim zīmēm un zvēru? Zināšanu trūkums rada nāvējošas sekas. **"Un mana tauta iznīkst aiz atziņas trūkuma!"** (Hoz.4,6.; salīdz.ar Jesajas 29,13-14.)

Dievs jau iepriekš ir pasludinājis, ka Viņš vēlas dāvināt šo atziņu katram, kas to ar pateicību vēlas pieņemt. (Sal.pam.2,1-7.; Dan.12,4.10.; Mat.7,7-8.)

"Saki tiem tik tiešām, ka Es dzīvoju," saka Dievs tas Kungs. "Man nav prieka par bezdievīga nāvi, bet gan par to, ka bezdievis atgriežas no sava jaunā ceļa un dzīvo. Atgriezieties, jel atgriezieties no saviem jauniem ceļiem! Kāpēc tu gribi mirt, Izraēla nams?" (Ech.33,11; salīdz. ar 2.Pēt.3,10-11.; Mal.3,18-20.)

Ko nozīme zvērs ar īpašu zīmi?

Pirms pieversīsimies "zvēram", noskaidrosim "zvēra" rašanās patieso cēloni un vēsturisko notikumu attīstību, pirms viņa rašanās. Vislabāk ir sākt ar Daniela grāmatu, kur lieliskā veidā ir pravietoti notikumi, sākot ar 6. gs.pirms Kristus un līdz Dieva Valstības izveidošanai.

Skaidrojot šajā grāmatā izmantotos simbolus cilvēks nedrīkst paļauties uz savu gudrību, jo Bībeles pravietojumi ir iepriekš uzrakstītie vēstures notikumi. Bībele pati sevi paskaidro. (2.Pēt.1,20.)

"Zvērs" pravietojumā apzīmē kēniņu vai impēriju. Dan.7,17.23. teikts: *"Cetrlielie zvēri ir četri kēniņi, kas celsies virs zemes... ceturtais zvērs ir ceturtā valsts, kas nāks virs zemes..."*

Dan.7,3. lasām: *"Nojūras izķāpa četri milzīgi zvēri..."* Svēto rakstu alegorijās *"jūra"* vai *"ūdens"* apzīmē *"tautas un lauzu pulkus, ciltis un valodas"*. (Atkl.17,15. salīdz.ar Jes.8,7.)

Daniela grāmatas 7. nodalā zvēra izskatai pravieti tiek rādītas nākamās pasaules val-stis. Paralēlu attēlojumu atrodam Dan.2,27-45., kur ar šīm statujas atsevišķām daļām un akmens pārvietošanos precīzi tiek simbolizēti nākotnes notikumi, ko pieredzēs cilvēcē.

LAUVA

"Pirmais izskatījās kā lauva..." (Dan.7,4. salīdz. ar Dan.2,37-38.) Tas simbolizē **Babilonijas impēriju** (608.-538. g. pirms Kr.), kura pastāvēja arī Daniela dzīves laikā. Šodien Berlīnes muzejā "Pergamons" var apskatīt lauvas ar spāriem, kā tā laika vēstures lieciniekus.

LĀCIS

"Tad parādījās vēl kāds otrs zvērs, tas izskatījās kā lācis, viņš bija piecēlies tikai ar vienu savu pusī, tam bija zobos trīs ribas. Tam kāds sacīja: "Celies, ēd daudz galas!" (Dan.7,5.) Šīs zvērs un statujas sudraba krūtis un rokas simbolizē vienu un to pašu. (Dan.2,32-39.) Zvērs apzīmē impēriju, kura nāca pēc **Babilonijas - Medopersiju** (538.-331. g. pirms Kr.).

Pār to sākumā valdīja mēdišeši, pēc tam persieši. Trīs ribas simbolizē trīs lielākos Medopersijas iekarojumus: Babiloniju, Līdiju, Ēģipti. Tas, ka lācis bija piecēlies tikai ar vienu savu pusī, liecināja, ka viena vara būs spēcīgāka par otru. Tas patiešām tā arī bija.

PANTERA

"Kad es atkal paskatījos, es ieraudzīju vēl vienu zvēru, tas izskatījās pēc pantera, bet tam bija četri putna spāri uz muguras. Šīm zvēram bija arī četrās galvas, tam tika piešķirta valdnieka vara." (Dan.7,6.) Arī šī zvēra tēlam ir paralēls tēlojums Dan.2,32-39. Pantera simbolizē **Grieķiju** (331.-168. g. pirms Kr.) ar imperatoru Maķedonijas

Aleksandru priekšgalā. Grieķija iekaroja Medopersiju, kura pēc viņa nāves sadalījās četrās dalās (attēlotas četras galvas: Maķedonija, Trakija, Sīrija un Ēģipte).

CETURTĀIS ZVĒRS

"Tad man parādījās marā nakts redzējumā pēkšņi ceturtais zvērs, tas bija briesmīgs un bīstams, un ārkārtīgi stiprs; tam bija lieli un varenī dzelzs zobi, kā arī nagi no vara, tas aprīja un iznīcināja visu, un, kas atlikā, to tas samina ar kājām; tas bija pavismā citāds nekā visi pārējie zvēri, tam bija arī rāgi." (Dan.7,7.) Šo zvēru atrodam atkl Dan.2,33.40.41. Šī ceturtā lielvalsts, kas sekoja pēc Griekijas, bija **Romas impērija** (168. g. pirms Kr.- 476. g. pēc Kr.). Šīs zvērs stipri atšķirās no iepriekšējiem, kurus redzēja Daniēls, tāpēc viņš nespēja to sīkā aprakstīt. Daniēla 7,24. atrodam, ka **"10 rāgi"** nozīmē **"10 kēniņus, kas celsies no šīs valsts."** Tas ir vēsturisks fakts, ka Romas impērija **476. gadā** pēc Kristus sadalījās, un šajā teritorijā izveidojās 10 valstis, kuras tagad ietilpst Eiropas valstu grupā. Dan.7,7. paralēla rakstu vieta ir Dan.2,42-44., ko attēlo statujas 10 kāju pirksti. Šīs desmit ciltis bija: 1. alemāni (Vācija), 2. franki (Francija), 3. anglosakši (Anglija), 4. burgundi (Šveice), 5. rietumgoti (Spānija), 6. suvi (Portugāle), 7. lombardi (Itālija); 8. *heroli*, 9. *vandāli*, 10. *austrumgoti*.

MAZAIS RAGS

"Es aplūkoju uzmanīgi šos ragus un redzēju, ka to starpā parādījās vēl viens mazs rags, un trīs no tā agrākiem rāgiem tika izlauztī. Un redzi, šīm ragam bija acis kā cilvēka acis, un mute, kas runāja lielas un pārgalvīgas lietas." (Dan.7,8.)

Dažas raksturīgākās pazīmes:

1. Mazais rags jeb kēniņš parādās **sharp** desmit ciemiem rāgiem (desmit valstīm), un **trīs** no rāgiem tika izlauztī tā varenības dibināšanas laikā.

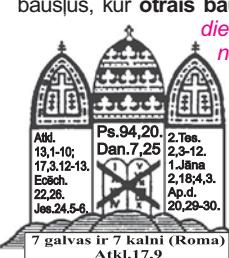
2. Daniēla 7,24. teikts "... un pēc tiem izvirzīties viens, kas ir citādāks nekā agrākie ...".

Mazajā rāgā varam atpazīt tikai vienu varu. Sagrātās impērijas centrā - Romā **476. g. pēc Kristus**, tika likts pamats pāvestības virskundzībai. Tika iznīcinātas **trīs** ģermānu, tautas: *heroli*, *vandāli* un *austrumgoti*, kuri pretojās bīskapa virskundzībai. **533. g. pēc Kristus** ar Romas imperatora Justinianā paveli (Codex Justinianus) par visu kristīgo baznīcu "galvu" tika iecelts Romas bīskaps. Pēdējo no trim ģermānu ciltīm (austrumgotus), kuri šai pavēlei pretojās, **538. g. pēc Kristus**, nežēligi iznīcināja un padzina no Romas ģenerālis Belizārijs. Romas pāvestības politiskā virskundzība tika nodibināta uz **pravietojumā noteikto laika posmu**. (Skat zemāk.)

3. Dan.7,25. rakstīts, ka **"tas apvainos visaugstā svētos"** - tātad vajās kristiešus. Ikvienam vēsturniekam ir jāpiekrīt, ka arī šīs pravietojums ir piepildījies. Nežēlīgās vajāšanas Viduslaikos (sadedzināšana uz sārtā, kēceru iznīcināšana, krusta kara gājeni) ir zināmas katram no vēstures mācību grāmatām.

4. Tālāk: "...tas centīsies grozīt svētku laikus un bauslību...". Pāvestības vara pārgrožīja Dieva desmit bauslus, kur **otrais bauslis** - "Netaisi sev tēlus vai dievekļus ... (arī svētbildes)..., nezemojēst piekšā un nelkalpo tiem..." - no katķisma izņemts, bet **ceturtais bauslis - par sabata dienas svētumu** - sagrozīts un stipri saīsināts.

Dieva dusas diena ir pārcelta no septītas nedēļas dienas – **sestdienas** uz pirmo nedēļas dienu - **svētdienu**. (Salīdz. 2.Tes.2,3-4. ar Ps.94,20.)

Ceturtais bauslis ir vienīgais bauslis, kas attiecas uz **"laiku"**. Pāvestības vara pārgrožīja Dieva pielūgšanas **"laiku"**, un tika pienemta neīstā pielūgsmes diena īstās septītas **sabata dienas vietā** (Salīdz. 2.Mozus 20,8-11.; 31,13.16-17.; Ech.20,12.; Jesajas 56,2-3.6-7.; Ps.89,35.; Ebr.4,1-11.; Jēk.2,10.), kuru svinēja Jēzus un apustuļi godinot Dievu kā Radītāju (Lūkasa 4,16.; Mat.24,20.; Ap.d.13,42.; Ebr.4,10-11.), un tika ieviesta cita **pielūgsmes diena** (pagānu saules diena), neskatoties uz to, ka Kungs brīdināja to nedarīt. (Atkl.14,9-11; 16,2; 19,20. salīdz.ar Ech.8,16-18.)

5. **"Tam tika dota mute runāt lielas lietas un zaimus... tad tas atvēra savu muti Dieva zaimošanai, lai zaimotu Viņa Vārdu un Viņa mājokli, tos, kas mājo debesis"**. (Atkl.13,5-6. salīdz. ar Dan.7,8.25.; Dan.8,25.; 2.Tes.2,3-4.) Kā Biblēlēzskaidroj Dieva zaimošana? Reiz Kristu apvainoja Dieva zaimošanā: "... tāpēc ka Tu, cilvēks būdams, dari sevi par Dievu". (Jāna 10,33.) Par citu Dieva zaimošanas veidu lasām Lūkasa 5,21.: **"Kas Šis tāds ir, ka Tas runā Dieva zaimojumus? Kas var grēkus piedot, kā vien Dievs?"** Abi minētie Dieva zaimošanas veidi atrodami pāvestībā. (**"Mēs esam visvarenā Dieva vietnieki zemes virsū"**, rakstīja Enciklīkā pāvestis Leo XIII 20.06.1894.) Pāvestu nereti sauc par "svēto tēvu", neskatoties uz to, ka Jēzus aizlieza tā uzrunāt cilvēkus. (Mat.23,9.) Par svēto Tēvu atlauts saukt tikai Debesu Tēvu. (Jāna 17,11.)

6. Pravieši Daniēls un Jānis (Dan.7,25.; 12,7.; un Atkl.12,14.) nosauc arī „mazā raga“ varas pastāvēšanas ilgumu - **1 gadu un divi gadus un vēl vienu pusgadu**. Atkl.13,5. teikts, ka tie ir **42 mēnesi**, bet Atkl.11,3. un 12,6., ka tās ir **1260 dienas**.

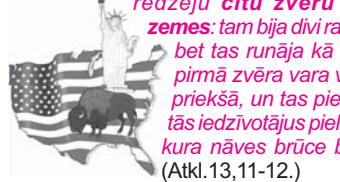
Bībeles mērogos **pravietiskā diena līdzinās gadam** (skat. Ech.4,6. un 4.Mozus 14,34.). Ar to ir pierādīts, ka visos šajos pantos runa ir par vienu un to pašu laika sprīdi, par 1260 gadiem. "Laiks" tā laika izpratnē līdzinājās gadam, kad uzskatīja, ka gadā ir 360 dienas, bet mēnesī 30 dienas, no visa teiktā izriet, ka "viens gads un divi gadi, un vēl viens pusgads" ir 3,5 laiki jeb gadi, kurus reizīnot ar 30 dienām (katrā mēnesī), iegūst skaitli 1260 dienas jeb vēsturiskie 1260 gadi.

Tātad pravietotais "laiks" pāvestības vēsturē ir piepildījies precīzi. Ar austrumgotu iznīcināšanu **538. gadā pēc Kr.** sākās pāvestības valīšanas laiks, un tas beidzās pastāvēt **1798. gadā pēc Kr.**, kad franču generālis Bertējs, izpildot Napoleona pavēli, iekaroja Vatikānu un pāvestu Piju VI aizveda gūstā uz Parīzi, kur viņš cietumā nomira. Tā piepildījās vēl viens pravietojums: **"kas nem gūstā, pats aizies gūstā"**. (Atkl.13,10.) Nekad vēlāk pāvestība nespēja sasniegt tādu varenību, kā līdz 1798. gadam. Pāvestības politiskā vara sabruka. Kā teikts pravietojumā, tā ilga tieši 1260 gadus.

Atkl.13,1-10. īsi raksturota pāvestības vīrskundzības vēsture, ka tā radās uz sadalījušās Romas imperijas drupām, valda 1260 gadu laika un beigās saņem nāvējošu bruci.

7. Atkl.13,3. lasām: **"Viena no viņa galvām bija kā uz nāvi ievainota, bet tā nāves brūce atkal tika dziedināta. Visa zeme noraudzījās uz zvēru ar izbrīnu"**. Tātad šī vara vēl pastāvēs līdz pat Kristus atnākšanai. (Dan.7,21-22.)

8. Starplaikā starp nāvējošās brūces saņemšanu un tās dziedināšanu parādās vēl viens zvērs: **"Tad es redzēju citu zvēru izkāpjam no zemes: tam bija divi ragi, tādi kājēram, bet tas runāja kā pūķis. Tam bija pirmā zvēra vara visā pilnībā viņa priekšā, un tas piespieda zemi un tās iedzīvotājus pielūgt pirmo zvēru, kura nāves brūce bija dziedināta"**.

(Atkl.13,11-12.)

Kāda valsts domāta šajā pravietojumā?

simboli:

1. Izkāpj no zemes (Atkl.13,11.)
2. Atnāk laikā, kad krit zvērs, kurš iznāca no jūras -1798. (Atkl.13,1.3.10.)
3. Tam ir divi jēra ragi. (Atkl.13,11.)
4. Uz ragiem nav nekādu kroņu (Atkl.13,11.)
5. Tam ir pirmā zvēra vara (Atkl.13,12.)

nozīme:

1. Rodas jaunā vai mazapdzīvotā zemē.
2. Klūst par nāciju varas sabrukšanas laika (1763.-1800.g.).
3. Tai spēku dod divi kristīgi principi (pilsniskā un reliģiskā brīvība).
4. Tā nav monarhija, bet republika.
5. Klūst par varenāko pasaules lielvalsti.

Tikai viena valsts vēsturē atbilst šiem 5 pravietiskiem norādījumiem. Un tās ir Amerikas Savienotās Valstis, kuras izveidojās laikā no 1763. līdz 1800. gadam. No Atkl. 13,11-18. redzams, ka šim zvēram ir jēra daba, bet zvēra zobi. **Pravietots, ka šis „cits zvērs“, uzceļot "tēlu" zvēram, kam ir zobena brūce**, liks tautām zemoties tā priekšā, šis tēls aino pāvestības kopiju (1260 gadu garumā). Aprakstītā „tēla“ pielūgšana viennozīmigi apzīmē reliģiski politiskās pāvestības varas pielūgšanu.

Daniēla 3,5.10.14.18.28. precīzi pateikts, **ka cilvēka roku darinājumu un varas simbolu pielūgšana pielidzināma elku pielūgšanai un ir pretrunā ar Bībeles otru bausli**. (2.Mozus 20,4-6.) Sētdienas svinēšana - tā ir pāvestības varas un autoritātes zīmes pieņemšana. Pāvestība uzdrošinās Dieva likumus aizstāt pati ar saviem likumiem (**skat. tālāk par katoļu baznīcu!**). Pravietojums norāda, ka ASV, piespiežot pielūgt "tēlu", liks svētīt arī svētdienu („zvēra zīmi“). **"Tēls" - tas ir arī atkritūsais protestantisms, ekumēniskajā ("ekumene" - grieķu val. - apdzīvotā zeme) baznīca savienībā, kur baznīca atradīsies ciešā saistībā ar valsts varu, lai tādā veidā ar spēku uzspiestu reliģiskos likumus. Visa pasaule pakļausies šim svētdienas likumam. (Par to lasiet grāmatā: "Lielā cīņa") Pāvestības lepnūms ir 10 bausļu sagrozīšana. Svētdienas likums kļūs par izšķiroši dzīvibas un nāves jautājumu (Atkl.13,14-15.): paklausīt Dievam vai cilvēku likumiem. (Mal.3,18-19.; Atkl.16,2.)**

Pievērsiet uzmanību tam, ka ASV jau tagad **"dara lielas brīnuma zīmes, uz viņas pavēli pat uguns krit no debesīm uz zemi cilvēku acu priekšā** (atcerēsimies 1945. g. atombumbu, kura tika nomesta uz Hirosimu vai gaisa karu Irakā, vai viltus gara uguni harizmātu kustībā, kuras iesākumi meklējami ASV), **un ar brīnuma zīmēm, kas viņam bija dots darīt zvēra priekšā** (sal. ar Mat.24,24.), **tas aicīna zemes iedzīvotājus ceļ tēlu zvēram** (pāvestībai), **kam bija nāvējoša brūce, un kas tomēr palicis dzīvs**". (Atkl.13,13-14.) **Pāvestība lepojas ar to, ka sestdienas pārcelšana uz svētdienu ir tās roku darbs, un izceļ to kā savas autoritātes zīmi reliģiskos jautājumos** (Salīdz. ar Dan.7,25.): **"Svētdienā ir pāvestības autoritātes zīme, un tās svētīšana un paaugstināšana ir un paliek katoļu baznīcas mācība...**

Svētajos rakstos nekur nevar atrast nevienu vietu, kurā būtu atzīta par likumīgu nedēļas pēdējās dienas svētīšanas pārcelšana uz pirmo nedēļas dienu. (Apt. tulk.no Catholic Press, Sidney 25.08.1900.)

"Cilvēku vairākums visā pasaulē svin svētdienu sestdienas vietā, jo katoļu baznīca Laodiķes sinodē (koncīla 364. gadā) pārcēla septītās dienas – sestdienas svinēšanu uz pirmo nedēļas dienu – svētdienu." ("The Convert's Catechism of Catolic Doctrine" - apt. tulk. no Heijermaja raksta, kuram savu "apustulisko" svētību 25.01.1910.g. deva pāvests Pijs X.)

"Sestdienu - septīto nedēļas dienu, ievēroja Kristus un viņa apstuli, kā arī pirmie kristieši. To ievēroja un atzina par svētu tik ilgi, līdz Laodiķes sinode faktiski atcēla tās svētīšanu, un aizliezda svinēt septīto dienu - sestdieni, draudot ar lāstu." (William Prynne, pazīstamais angļu teologs, apt.tulk.no viņa darba "Dissertation on Lord's Day", 32.Ipp.)

"Sabata diena, pati slavena diena likumā, tika saukta par Tā Kunga dienu. Tas un tamīdzīgi neizbeidzies Kristus sludināšanā (bet Viņš saka, ka Viņš nav nācis tos atmet, bet piepildīt), bet baznīcas autoritātes ietekmes dēļ tie tika izmaiņīti." (Arhibīskaps von Rēggio, svētruna 18.1.1562 - Manss XXIII, 526.Ipp.)

"Svētā katoļu baznīca pārcēla dasas dienu no sestdienas uz svētdienu - pirmo nedēļas dienu... Kādai baznīcāi izrāda paklausību vīsa civilizētā pasaule? Protestant... sludina dzīlu godbījību pret Bibeli, bet, svinot svētdienu, viņi atmet Radītāja godināšanu sabātā. **Bībele saka: "Piemini sabata dienu, ka tu to svēti!" Katoļu baznīca māca: "Nē, svētī nedēļas pirmo dienu – svētdienu!", un visa pasaule paklausa tai."** (Pater Enright no 15.12.1889.)

"Jautājums: Kā var pierādīt to, ka baznīca ar savu varu atceļ likumīgi atzītos Bībeles svētkus? Atbilde: To var pierādīt ar to, ka tā pārcēla sestdienas svētīšanu uz svētdienu, un protestanti tam piekrita. Ir patiesas pretrunas tajā apstākļi, ka, stingri ievērojot svētdienu, daudzus citus šīs baznīcas iecēlos svētkus viņi nesvin." (apt. tulk. no "Abridgement of Christian Doctrine" H. Tuberville, Donay - Kolleg, 1649., 58. Ipp.)

"Bez šaubām katoliska baznīca pretendē uz to, ka šī maiņa (sabata dienas uz svētdienu) ir viņas darbs, un aplūko šo darbību kā tās baznīcas autoritātes uzrāsēšana (zīme) reliģiozos jautājumos." (Kardināla Gibbons dienests, ar kanclera H.F.Thomas starpniecību, 2.oktobrī 1895.g.)

9. Atkl.13,18. mēs atrodam nākamo pazīmi - zvēra skaitli: **"Kam ir saprāšana, lai izdibina zvēra skaitli, jo tas ir cilvēka skaitlis, un viņa skaitlis ir 666."** Viens no Romas pāvesta amata nosaukumiem ir **"VICARIUS FILII DEI"**, kas tulkojumā nozīmē - **"Dieva Dēla vietnieks"**. Atbildot uz lasītāju jautājumu, katoļu žurnāls "Our Sunday Visitor" 18.04.1915.g. apliecinā: "Burti, kuri ir iegravēti pāvesta galvas rotā (tiārā), patiesām ir **"VICARIŪS FILII DEI"**. Šīs

V*	5
I	1
O	100
A	0
R	0
L	1
U*	5
S	0

* Burtiem U un V Latīnu valodā ir viena un tā pati nozīme.

nosaukums (kurš pats par sevi ir Dieva zaimošana, jo neskaitās īstais Kristus vietnieks uz zemes) ir zvēra vārds.(17.pants) Patiesais Dieva Dēla Vietnieks uz zemes ir Svētās Gars. (Jāna 16.12-15.; 14.26.; Rom.8,26.) Pamatojoties uz Atkl. 13,17. un 18. pantā minēto tekstu, zvēra skaitlis ir **666**. Latīnu alfabetlik burtiem vienlaicīgi ir arī skaitļu nozīme, tāpēc atliek tikai burtu vērtības aizvietot ar skaitļu vērtībām un saskaitīt rezultātu. Šis pravietojums raksturo **antikristu**. (Salīdz.2.Tes.2,3-12.; Jāna 4,3.; 2.Jāna 7.; Rom.8,3.) Grieķu vārds **"antikrists"** apzīmē personu, kura sevi sēdīna **Svaidītā vietā (no "anti" - vietā un "crio" - svaidīt)**. Burtisks tulkojums no Jaunās Derības 371. Ipp. (Konkordantes NT, 1980). Citiem vārdiem, **antikrists** - tas ir „šķietams“ Kristus vietnieks - tieši tas, uz ko pāvests pretendē! Ja pāvestam sevi izteiku Jaunās Derības vārdiem, tad viņam būtu jāsaka: **"es, antikrists!"**

Jēzus Kristus, pēc Viņa debesbraukšanas, ir vienīgais un īstais Debesu Svētnīcas Augstais Priesteris: **"Svētnīcas un īstās telets kalpotājs, ko uzcīlētas Kungs, ne cilvēks."** (Sal.ar Ebr.8.1-2.) Jēzus caur sava upura asiju noplūnu piedāvā mums celu pie debesu Tēva želastības krēsla (Jāna 14.6.13.14.; Rom.8.34.), kura priekšā mēs paši bez cilvēka starpniecības, ar tīcību un cerību uz Jēzus izpērkosām asinīm katrā laikā varam zemoties lūgšanā. (Ebr.4.14.-5.10.; 7.25.; Mat.6.6.-15.) Mācība par papildus starpniecību caur cilvēkiem vai mirušajiem "svētajiem" sakānā ar Atkl.13.6. ir Dieva un **"to, kas mājo debesīs, zaimošana"**. (Sal. ar Dan.8.11-14. un 12.11. - tur šī darbība aprakstīta kā "negantība un postīšana" jeb kā noziegums pret svētnīcu.)

ZVĒRA ZĪME

Tā nav āriģi redzama atšķirības zīme, kuru uzspiedis cilvēkam pret viņa gribu. Ja sevi no tā nevarētu

pasargāt, tad Dieva brīdinājums par to, lai mēs nepienemam šo zīmi, būtu bezjēdzīgs.

Par tiem, kuri **zvēra zīmi (autoritātes un piederības zīmi)** nepieņems, Biblē teikts, ka tie ir tie, "... **kas tur Dieva baušļus un Jēzus liecību?**" (Atkl.14.12.) Tie ir tie, kuri saņēmuši Dieva zīmogu (Atkl.7.3-4.; 14.1.), kuri ir guvuši uzvaru pār zvēra zīmi (Atkl.15.2. salīdz. ar Dan.3.), jo zvēra zīmes pieņemšana ir noziegums – Dieva baušļu ignorēšana. (salīdz. ar Jēk.2.10.) Dieva zīmogs – Viņa derības zīme ir iekļauta desmit baušļos (skat zemāk).

Zvēra zīmi pieņems uz pieres vai rokas. (Atkl.13.16.; 14.9.) Pieire simbolizē apziņu (tīcību, pārliecību), roka-cilvēka darbibu (pildit baušļus vai nē). Par to, ka ir jaievē visi baušļi, ir norāde 5.Moz.11.8-18. (salīdz. ar 5.Moz.13.1-6.), kur ir runa par **visu** baušļu pildīšanu. **Kas izprot 4. baušļa prasības, bet noraida šo likumu, par kuru Dievs ir teicis, ka tā ir Viņa autoritātes zīme, bet tā vietā pieņem pāvestības iestādītās "patiesības", tas ir "noslēdzis savienību ar pāvestību", tātad pieņemis zvēra zīmi.** Visiem cilvēkiem ir dota iespēja izdarīt pēdējo izvēli starp Dieva vai cilvēka baušļiem, neizlēmīgie (arī nezinošie) pieņems šo zīmi. Par tiem, kuri nezinādami svētīja svētdienu, sacīts: **"Bet Dievs, atstādams neievērotus nezināšanas laikus, tagad aicina visus cilvēkus visur atgriezties no grēkiem".** (Ap.d.17.30.)

DIEVA ZĪMOGS

Zīmei un zīmogam Bībelē ir viena un tā pati nozīme. (Rom.4.11.)

Oficiāli zīmoga pamāta ir jābūt trim nosacījumiem, piem: 1. Vārds - Pēteris I. 2. Tituls - amats (cars), 3. Teritorija, kurā tas valda - Krievijas impērija.

Dieva zīmogs, - mūžīgās derības zīme, pamatojas uz Viņa likumu, kas ietverts ceturtajā bauslī (2.Moz.20.8-11.): **"Pie mini sabata dienu, ka tu to svēti. Sešas dienas tev būs strādāt un padarīt visus savus darbus. Bet septītajā dienā ir sabats, tā Kunga, tava Dieva dusēšana, tad tev nebūs nekādu darbu darīt, nedz tev, nedz tavam dēlam, nedz tavai meitai, nedz tavam kalpam, nedz tavai kalponei, nedz tavam lopam, nedz tam svešiniekam, kas ir tavos vārtos. Jo sešas dienās tas Kungs ir radījis debesis un zemi, jūru un visu, kas tajā atrodams, un septītajā dienā tas Kungs atlusējas; tāpēc tas Kungs svētīja Sabata dienu, lai tā būtu svēta."** (Salīdz. ar 2.Mozus 31.13-17.)

Neskatoties uz to, ka Dievam visi baušļi ir vienādi svarīgi (Jēk.2.10), tikai ceturtajā bauslī atrodamas Dieva zīmoga pazīmes, 2.Moz.20.8-11.):

1. Dieva vārds - "...tas Kungs, tavs Dievs..."
2. Viņa tituls (amats) - "...Radītājs..."
3. Pārvadāmā teritorija - "...Debesis un zemi, jūru un visu, kas tanis atrodams..."

Bībele runā par sabatu - sestdienu, kā par mūžīgu Dieva derības zīmi: **"Manas svētās dienas turiet svētas, jo tā būs (mūžīga) zīme mūsu starpā uz audžu audzēm, lai jūs zinātu, ka Es, tas Kungs, tas Esmu, kas jūs svēti. Turiet sabatu svētu..."** (2.Moz.31.13-14. salīdz. ar 2.Moz.31.16-17.; Ech.20.12.20.)

Jēzus ir sacījis: **"Nedomājiet, ka Es Esmu atnācis atmest bauslī vai praviešus, Es neesmu nācis tos atmest, bet piepildit. Jo patiesi, Es jums saku: Tiekmā debesis un zeme zudīs, neuzdis neviena ne vismazākā Rakstu zīmīte, ne Rakstu galīņš no bauslības, tiekmās viss notiek".** (Mat.5.17-18.)

Reiz kāds piegāja pie Jēzus un sacīja: **"Mācītāj, ko labu man būs darīt, lai es dabūtu mūžīgo dzīvību?"** Jēzus tam sacīja: **"Ja tu gribi iejet Dzīvībā, tad turi Manus baušļus..., tev nebūs zagt, tev nebūs dot nepatiesu liecību, godā savu tēvu un māti..."** (Mat.19.16-19.)

Septītā diena - sestdiena - tā ir svarīgākā Dieva likuma daļa, **iknedējas atgādinājums par Dievu - mūsu Radītāju un Pestītāju.**

"Iesākumā bija Vārds, un Vārds bija pie Dieva, un Vārds bija Dievs... Caur Viņu viss ir radies, un bez Viņa nekas nav radies, kas ir... Un Vārds tapa miesa un mājoja mūsu vidū, un mēs skatījām Viņa godību..." (Jāna 1.1-3.14.)

Līdzīgi, kā Izraēla tautai garajā ceļā uz Kānaānas zemi Dieva apsolītā miera diena bija sestdiena, tāpat ir runāts par apsolīto sabata mieru, dodoties uz Debesu Kānaānu. (2.Pētera 3.13.; Ebr.11.10.39.40.; Atkl.21.2.) Tas notiks pie Jēzus 2. atrākšanas (Ebr.3.10-19.; 4.1-11. salīdz. ar 5.Mozus 4.1-2.; 1.Korint.10.11-13.) aptuveni reķonit pēc **6000** gadu ilga ceļojuma pa "cilvēces vēstures tuksnesi", par atskaites punktu nemot vērā grēkā krišanu paradīzē.

Ja parēķināsim, cik gadu pagājis no Ādama līdz Kristum, tad iznāk aptuveni **4000** (skat. pasaules vēstures atlasu 1990.g., K. Thienemanns, izdevniecība Stuttgarte, Vine). Noslēdzas **6. gadsimts** un arī to tā skaidri redzams, ka patiesībā esam nonākuši pie pasaules vēstures noslēguma sliekšņa. Bībelē par Kristus 2. atrākšanu lasām: **"Vienna diena tam Kungam ir kā tūkstoš gadi, un tūkstoš gadi kā viena diena"** (2.Pētera 3.8.)

Vai pieņemāt tagad, ka "... Viņš ir tuvu priekš durvīm?" (Mat.24.33.)

Par Dieva tautu Jaunajā Derībā nosauktas **garīgais Izraēls**, kas caur tīcību Jēzum Kristum saņems garīgu sirds apgrāzišanu (salīdz. Kolos.2.11-12.; Rom.2.28-29.; Gal.3.6-9.28-29.; 5.6.; 6.15.; Rom.11.25.; 1.Pēt.2.9-10.) Jaunā savienība ar Kristu, Viņa spēkā, rada katru cilvēku par jaunu radījumu. To pravietoja Dievs caur pravieti Jeremiju: "...**Es slēgsiu jaunu derību ar Izraēla namu un ar Jūdas namu... pēc šīm dienām... Es iedēstišu savu bauslību viņos pašos, Es to rakstīšu viņu sirdīs, un Es būšu viņu Dievs, un tie būs Mana tauta**". (Jer.31.31-33.)

Caur Dieva Vārda spēku, Dieva tauta turēs svētus Viņa baušļus: **"Tad pūķis sadusmojās par sievu un gāja karot ar viņas pāriņiem cilts loceklīem, kas turēja Dieva baušļus un apliecināja Jēzu".** (Atkl.12.17.) "Sieva" pravietojumā simbolizē Dievam uzticīgo draudzi; "netikle" - no Dieva patiesības atkritušās baznīcas (sal. 2.Kor.11.2.; Ecēch.16.; Atkl.17.; 18.)

Tagad mēs zinām, par ko runā triju enģeļu vēsts Atklāsmes grāmatas 14. nodaļā:

1. Tā runā par to, **ka augstajā Debesu Tiesā** (6. 7. pants) **risinās tiesas process**, tiek lemts par katru cilvēku (mūžīgo dzīvību) piederību Debesu Valstībai.

2. Tā paziņo mums, ka protestants **arī** krīta (8. pants) un pamatojoties uz Atkl.18.1-5 "... kļuva par jauno garu mājokli, viņu nešķisto garu mitekli." Enģeļis uzrunā viņus patiesos Dieva sekotājus (Dieva tautu): **"Izeita no viņas, Mana tauta, lai jūs nebūtu dalībās viņas grēkos, un jūs nekertu viņas mocības".** (Atkl.18.4.)

3. **Tas ir Joti nopietns un mīlestības pilns Dieva brīdinājums pasaulei:** **Visi, kas pielīdz pāvestību vai viņas tēlu (protestantu-ekumēniska kustība), atzīst un izpilda svētdienas likumu, utt., pieņem zvēra zīmi un cietīs mocības.** (Atkl.14.9-11.)

4. Divpadsmitā pantā ir runa par cilvēku grupu, kuri nepieņems zvēra zīmi, **jo viņi tur visus Dieva baušļus** (tai skaitā arī septīto dienu, sestdienu; salīdz. ar Ap.d.7,38) un Jēzus tīcību.

Vai jūs varat pastāvēt tiesas priekšā?

Pirmais enģeļis runā par Dieva tiesu, kura ir iesākusies debesis **pirms** Jēzus Kristus otrās atrākšanas (sal. Dan.7.9-12.; 2.Kor.5.10.), jo pirms Viņa atrākšanas jābūt skaidram, kas tiks uzmodināts no nāves mūžīgai dzīvei un kas dzīvs tiks uzņemts debesīs. (1.Tes.4.15-17.; Jāna 5.27-29.; Atkl.20.5-6.) Bībele runā par tiesu Debesis vēl tūkstoš gadu laikā **pēc** Kristus 2. atrākšanas, kurā "tiesas piesēdētāju" lomā piedalīsies visi ticīgie, lai pasludinātu spriedumu pār kritušajiem enģeļiem un neticīgajiem mirušajiem. (Dan.7.22.; 1.Kor.6.2-3.; Atkl.20.4.) Tiesas spriedums tiks pasludināts un izpildīts **pēc** tūkstoš gadiem, kad sodam celsies augšā visi neticīgie. (Jāna 5.29.; Atkl.20.7-15.) Dieva 10 baušļi ir nemainīgs mērogs Dieva tiesā. (Sal.māc.12.13-14.; Atkl.11.18-19.; Ps.89.35.; Mat.7.21.) Tieši tāpat kā Jēzus cēlās sirds nodomi (Fil.2.5.; Rom15.5.), par kuriem tāpat ir sacīts:

"Man ir prieks dzīvot pēc Tava prāta, mans Dievs, un Tavi likumi ir ierakstīti dzīli manā sirdī". (Ps.49., sal.ar Jāna 6.38.; 4.34.; Ps.40.7-9.; Ebr.10.9.; Lūk.22.42.) mēs lūdzam: **"Mūsu Tēvs debesis, ...tavs prāts lai notiek!"** Bet kā tad patiesībā mūsu grēcīgā dzīvē izskatās Dieva prāta īstenošana? Bībele mums saka: **"Grēks ir netaisnīšana"** (1.Jāna 3.4.), un **"grēka alga ir nāve"**. (Rom.6.23.) Bez tam vēl no pravieša mutes mums tiek sludināts: **"Vai var nēgeris mainīt savu ādas krāsu, un vai pardelīs var pārveidot savas ādas raibumus? Tad arī jūs varētu labu darīt, jūs, kas esat pieraduši pie Jauniem darbiem".** (Jer.13.23. salīdz. ar Rom.7.24.) leskatoties personiskajā dzīvē, saprotam, ka mums nav nekādas iespējas izbēgt no Dieva soda un mūžīgās nāves. Tomēr Dievs pasludina un izskaidro **glābšanās celu** visiem, kas atrodas grēka verdzībā.

Sīs brīnišķais Dieva celš ir „**Jēzus Kristus**“: **"Jo tik loti Dievs pasauli mīlejis, ka Viņš devīs savu vienpiedzimušo Dēlu, lai neviens, kas Viņam tīk, nepazustu, bet dabūtu mūžīgo dzīvību, jo Dievs savu Dēlu nav sūtījis pasaulē, lai tas pasauli tiesātu, bet lai pasaule caur Viņu tiku glābta".** (Jāna 3.16) Golgāta ir vienreizējā upura piemīnas kalns, kas bija nepieciešams, lai izpirktu Dieva likumu pārkāpejus, tāpēc mēs nedrīkstam pret grēku iztureties kā pret kaut ko nevainīgu. (Rom.6.15. u.t.t.) Dieva piedāvātā želastība - tas nav vienkāršs piedāvājums, jo prasa jūsu piekrīšanu un ziedošanos Dievam. Jēzus saka: **"Es esmu Ceļš, Patiesība un Dzīvība; neviens netiek pie Tēva kā vien caur Mani"**. (Jāna 14.6.) Ar savas dzīves piemēru un padomu Jēzus parādīja mums ceļu pie Tēva, ceļu uz mūžīgo dzīvību.

TALONS

Lai saņemtu vienu grāmatu un Bībeles izpētes kursus (ielieci, lūzu, keksišus)

Lielā ciņa

Šī grāmata tika pārtulkota 45 valodās un apraksta to gaismu, kas nāk no Bībeles un atspoguļo pagātri, tagadni un nākotni.

Celjs pie Kristus

Neklātienes Bībeles izpētes kurss

Šīs ir papildus bezmaksas neklātienes kurss, kurš palīdz Jums labāk saprast Bībeli un atklās pareizus pareigojumus, kuri piepildīja pagātnē, kuri piepildīs tagadnē un kuri piepildīsēs nākotnē pasaules politiskā, reliģiozā un ekoloģiskā notikumiem (bez mērķa mācību literatūrai). Bībeles pētīšanas kursu piedāvājam krievu un angļu valodās.

Jusu adrese:

Indekss _____

Pilsēta _____

iela, mājas un dzīvokļa Nr. _____

Vārds, uzvārds _____

Ielieci, lūzu, kvadrātīgos keksišus un atsūtiet šo talonu izdevējam.

Estonian Seventh Day Adventist Church

Reform Movement

Tāhe 12, 11619 Tallinn, Estonia

tel. +372 55 987 309

+372 65 72 468

espareform@hot.ee

Viss ir bezmaksas un bez jebkādam saistībā!

Kā mēs varam caur Kristu sanemt mūžigo dzīvību?
Jēzus mums atbild tāpat kā tajās dienās: "Turi baušus... un staigā Man pakal!". (Mat.19,17-21. sal.ar 1.Pētera 2,21-25.; Atkl.14,4.)

Sekot Viņam nozīmīgās mācīties par Viņa dzīvi no Svētajiem Rakstiem (Jāna 5,39.; 8,31-32.) un paklausit Viņa Vārdam. (Jāna 3,36.; Ebr.5,8-9.; 11,8 u.t.t.; Jēk.4,7.; Rom.16,26.) Svētais Gars iedarbosies uz mums tieši tāpat, kā apstuļu laikos Vasaršētā dienā, kad cilvēki atzinās savos grēkos un iesaucās: "Brāli, ko lai mēs darām?" Tad apustulis Pēteris tiem atbildēja: "Atgriezieties no grēkiem!" (Ap.d.2,37-38.) Cīta reizē viņš teica atkal: "Nožēlojet savus grēkus un atgriezieties, lai jūsu grēki tiek izdzēdēti" (Ap.d.3,19.)

Dieva bauši kā spoguli parāda mums mūsu grēkus, parāda to, cik stipri mūs ir aptraipiļuši grēki (Rom.4,15.; 3,20.; 7,7.), kurus Jēzus grib nomazgāt no mums ar Savām glābjošajām asinīm. Tas arī ir moments, kurā uzdīgst mūsu cilvēcīkās pretmīlestības asni. Jēzus saka par grēcinieci: "Viņas grēki, kuru bija daudz, ir piedoti, jo tā daudz milējusi..." (Lūk. 7,47.)

"Milēsim, jo Viņš ir mūs pirmais milējis. Jo šī ir Dieva mīlestība, ka turam Viņa baušus, un Viņa bauši nav grūti" (1Jāna 4,19.; 5,3.) Ja iemīlam Jēzu, tad cilvēka rodas spēks uzvarēt grēkus. "Ja jūs mīlāt Mani, turiet Manas pavēles... un Viņš dos citu aizstāvi... Patiesības Garu..." (Jāna 14,15-17.) Mīlestība pret Dievu Tēvu, Jēzu Kristu un Svētu Gara dotaīs spēks darīs mūs spejīgus uzvarēt grēku tā, kā to uzvarēja Jēzus (Jāna 15,10.; 1.Jāna 5,4-5.; Atkl.3,21.)

Pateicoties tam, ka būdams Dievs, Jēzus Kristus sevi iztukšoja pieņemdamas kalpa veidu, rada mūsos pārliecību (Filip.2,5-8.), ka Dievs zin, kāds spēks mums ir vajadzīgs, lai mēs sekotu Viņam un spētu uzvarēt mīlestības kārības. "Bet tā kā bēniem ir asinis un mīesa, tad arī Viņš to tāpat ir pieņemis, lai ar nāvi iznīcinātu to, kam nāves vara, tas ir, velnu, un atsvabinātu visus, kas visu mūžu nāves balīju dēļ ir verdzībā. Jo Viņš jau nepieņem enģeļus, bet gan Ābrahāma cilti. Tāpēc Viņam visās lietās bija jātop brājiem līdzīgam, lai par tiem varētu iežēloties un būt uzticīgi Augstais Priesteris Dieva priekšā salīdzināt tautas grēkus. Jo tāpēc, ka Viņš pats kārīnātās un cietis, Viņš var palīdzēt tiem, kas tiek kārīnāti". (Ebr.2,14-18.)

Grēku uzvarošu spēku mēs saņemsim tikai tad, kad noticeīsim (Jāna 6,28-29.) Jēzus taisnībai (pieņēmis grēcīgu miesu, būdams bezgrēcīgs; sal.ar Rom.8,3.; Ebr.4,15.) un Viņa upura nāvei par katru no mums personīgi. (Jāna 3,16.; 1,29.)

Jēzus nav miris par saviem paša grēkiem, jo stāv rakstīts: "Laujieties salīdzināties ar Dievu! To, kas grēka nepazina, Viņš mūsu labā ir darījis par grēku, lai mēs Viņa kļūtu Dieva taisnībā". (2.Kor.5,20-21.; sal.ar 1.Jāna 3,5.; Jāna 8,46.) Tas nozīmē, ka mums ir jānožēlo mūsu netaisnība, tā jāapzinās un no grēka (Dieva likuma pārkāpšanas) jānovēršas, paklausīgi sekojot Kristum (Sāl.pam.28,13.; 1Jāna 1,6-10.; 2,4.; 3,3-10.; 1.Pēt.2,21.; Mat.10,34-39.)

Ticība un grēku nožēla - tā ir Dieva dāvana katram, kurš meklē patiesību. Šo apziņu Dievs rada cilvēka ar Svētu Gara starpniecību, ja tikai mēs to ļaujam. Ticība rodas mācoties Dieva Vārdu, to sludinot un pārdomājot. (Rom.10,17.) "Meklējet tā Kunga grāmatā un lasiet: tur nekā netrūkst no sacīti, jo tā Kunga mute pavēlēja, un Viņa Gars to veicis". (Jes.34,16.; sal.ar Jāna 5,39.; Lūk.24,25-27.; Jāna 2,22.; Rom.16,26.; Ap.d.17,11-12.)

Analīzējot un pārdomājot piepildījušos Dieva pravietojumus (iepriekš pravietoto pasaules vēstures gaitu, Dieva Dēla pirmo atrāķšanu utt.), mēs pārliecīnāmies par Dieva plāna patiesīgumu glābt katru Jēzus Kristus nopelna dēlu. Tas veido stingru pamatu mūsu ticībai. (2.Pēt.1,19-21.) Ja rūpīgi pētīsim Dieva Vārdu, ar mums sadarbosisies dievišķais Skolotājs: "bet Aizstāvis, Svētais Gars, ko Tēvs sūtīs Manā vārdā, tas jums visu mācīs un atgādinās jums visu, ko Es jums esmu sacījis... tas jūs vadis visā patiesībā... Tavi Vārdi ir patiesība". (Jāna 14,26.; 16,13.; 17,17.) Kas noraida Dieva svētības neuzklausot patiesības Vārdu, nelasot tos un nepēta, tas never saņemt no Dieva nekādu glābjošās ticības spēku, un reiz nokļūst starp tiem, kuri zuduši mūžībai, jo Dieva spēks cilvēkā ienāk caur Viņa Vārdu (Jer.6,17-19.; 9,12-15.; Hoz.4,6.)

"Bet ja kādām no jums trūkst gudrības, tas lai to līdz no Dieva, kas visiem dod devīgi un nepārmezdams, un viņam taps dots". (Jēk.1,5.) Jēzus mums atgādina: "Līdziet, tad jums taps dots... Ja tad nu jūs, jauni būdami, protat saviem bēniem dot labas dāvanas, vai tad jūsu Tēvs debesīs nedos daudz vairāk laba tiem, kas Viņu līdz?" (Mat.7,7.11.) Tad nu līdziet, arī tā, kā to darīja Dāvids: "Radi mani, ak Dievs, šķistu sirdi un atjauno mani patstāvīgu garu!" (Ps.51,12.; sal.ar Ps.139,23-24.)

Kas patiesītic un līdz, tas izbaudīs to, ko Pāvils: "Es visu spēju Tā spēkā, kas mani dara stipri". (Fil.4,13.)

Tikai patiesīti sekojot Kristum un palaujoties uz Viņu kā mūsu dzīvo Glābēju, cilvēka tiks radīts tāds raksturs, kas būs līdzīgs Viņa raksturam. "Šī ir tā deriba, ko Es ar viņem celšu pēc tām dienām, "saka tas Kungs", savus likumus Es došu viņu sirdīs un rakstīšu tos viņu prātā..." (Ebr.10,16.; sal.ar Jer.31,33.)

Atcerieties, ka cilvēku paklausība tika pārbaudīta ar kāda koka augļa palīdzību (laba un jauna atzīšanas koks - 1.Mozus 2,16-17)? Mūsu laikmeta pēdējās dienās paklausība tiks pārbaudīta ar vienu īpašu bausli (Jēk.2,10.).

Čūksa kārīnātāja toreiz teica: "Vai Dievs, tas Kungs tiešām jums būtu aizliezdis...?"

Pie kādām katastrofālām sekām novēda cilvēku šī nepaklausība?! (1.Mozus 3) Šaubas par Dieva baušļa viennozīmīgumu iesēj Dieva pretinieks cilvēku sirdis arī šodien: "Vai tiešām Dievam ir tik svarīga šī septītā diena?"

Svētdienas svinēšana ir cilvēku pieņemtais bauslis, un nekādā gadījumā nedrīkst ignorēt Jēzus sacīto: "Pareizi Jesaja par jums, liekūliem, ir sludinājis... tie Mani velti cienī, mācīdamī tādas mācības, kas ir cilvēku pavēles. Jo Dieva bausli atmetuši, jūs turat cilvēku likumus". (Marka 7,6-9.)

Arī ar praviešā Ecēhielā muti Dievs brīdina savu tautu: "...nestaigājiet pēc savu tēvu paražām un nepildīt viņu bauslus (tradicijas), un nepadariet sevi nešķustus ar viņu elkiem! Es, tas Kungs, Esmu jūsu Dievs. Staigājiet pēc Maniem likumiem, pildiet Manus bauslus un turieties pie tiem! Svetījet Manas svētās dienas, ka tās ir par derības zīmi starp Mani un jums..." (Ech.20,18-20.; Jer.9,12-13.)

Cilvēku likumi un tradīcijas mūs neatbrīvo no kristīgā principa: "Dievam vairāk jāklausa nekā cilvēkiem". (Ap.d.5,29.; 4,19.)

Kādu izvēli izdarīsiet jūs? Pieņemiet Dieva svētīto septīto dienu – sestdienu, vai pāvestības iestādīto svētdienu? (Jer.10,2.; 1.Kēn.18,21.; 1.Sam.15,21-23.)

DIEVA ZĪMOGS

(Ebr.4,7.10-11.)

Tikai tie tiks izredzēti un glābti, par kuriem Bībelē teikts: "Šeit vajadzīga svēto pastāvība, kas tur Dieva baušus un Jēzus liecību". (Atkl.14,12.)

Briesmīgie sodi un tiesa drīz nāks pār visiem tiem, kuri pieņems zvēra zīmi, viņa vārda skaitli vai kuri zemosies zvēra un viņa tēla priekšā (t.i. paklausīties pret dievišķai relegiozi-politiskai autoritātei) un tādējādi liks

sevi pret viennozīmīga Dieva prāta un pret Viņa brīdinājumiem (Atkl.13,16-18.; 14,9-11.; 16,2.; 18.; 19,19-21.)

Šī vēsts par tiesu cilvēku vairākumam var iedvest bailes, taču gala rezultātā tā ir glābjošā vēsts no mīlošā Dieva, kurš: "...ir pacietīgs ar jums, negribēdams, ka kādi pazustu, bet ka visi nāktu pie atgriešanās". (2.Pēt.3,9.)

Katrās ticīgais pārliecīnāsies, ka "bijība tā Kunga priekšā ir atziņas sākums". (Sal.pam.1,7. sal.ar Lukāsa 12,4-5.; 2.Mozus 20,20.) Bailes rada grēks (skat. 1.Mozus 3,10-11.) taču, kad mēs nožēlosim savus grēkus, saņemsim grēku piedeošanu un aptversim, ka Dievs savā mīlestībā pret mums ir upurējis Visdārgāko - savu vienpiedzīmu Dēlu, tad nāksim pie atziņas, ka:

"Bailu nav mīlestībā, bet pilnīga mīlestība aizdzen bailes... kas bailojas, nav sasniedzis pilnību mīlestībā. Milēsim, jo Viņš pirmais mūs ir milējis". (1.Jāna 4,18-19.)

Sajūta, ka esi pazudis, tiks pārmainīta pestīšanas Pārliecība, bet bailes no Dieva - dievbījbā un mīlestībā; bezizeja pāries mērķtiecībā, bezcerība - priečīgās Dieva apsolījumu gaidās. Dieva piedāvājums atgriezties no grēkiem un nožēlot tos būs spēkā vēl pavisās išu brīdi! Izmantojiet šo laiku savas dzives rūpīgai izvērtēšanai un sarunai ar Dievu, jo žēlastības laiks beidzas pirms Jēzus otrs atrāķšanās. Laika zīmes vēsta: **Šis ir pats pēdējais laiks pirms pasaules bojā ejas!**

"Tā Kunga diena nāks kā zaglis, tanī debesis ar lielu troksni zudīs, un pasaules pamati degdamī izjuks ... Centīties, ka Viņš jūs atrod armieru sirdi, neaptraipītus un nevainojamus". (2.Pēt. 3,10,14.; sal.ar Jes. 55,6-9.; Mal.3,17-20.)

"Gala iznākums no visa ir šāds: Bīsties Dievu un turi Viņa baušus, jo tas pienākas katram cilvēkam! Jo Dievs tai tiesā, kas nāks pār visu apslēpto, pasludinās Savu spriedumu par visu notikušo vai tas būtu bijis labs vai jauns". (Sal.māc. 12,13-14.)

